

EPISTULA LEONINA

CXVII

HEBDOMADALE
PERIODICUM LATINĒ SCRIPTUM,
QUOD ĒDITUR
E DOMO EDITORIĀ INTERRETIALI
CUI NOMEN EST
LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.de/>

N.B.! EPISTULAS LEONINAS ACCIPIS **GRATIS** ET **SINE ULLĀ OBLIGATIONE**. NAM LEO LATINUS PUTAT HOMINIBUS LATINAM LINGUAM DISCENTIBUS AUT DOCENTIBUS CORDI ESSE VERBA LATINA. **SI TAMEN TALES EPISTULAS ACCIPERE NON VIS, RESCRIBE HOC NOBIS: TUM STATIM NOMEN TUUM EX INDICE ACCEPTORUM TOLLEMUS.**

HŌC TEMPORE DUO FERĒ MILIA HOMINUM LATINĒ DOCTORUM ACCIPIUNT EPISTULAS LEONINAS ELECTRONICĒ MISSAS. EPISTULAS LEONINAS **I-CXVI** INVENIES IN INTERRETI SUB HAC INSCRIPTIONE, QUAE SEQUITUR:

<http://ephemeris.alcuinus.net/leonina/>

MAXIMĒ ID CURAMUS, UT COPIAM VERBORUM LATINORUM CONVENIENTER AUGEAMUS ET TEXTŪS MODERNOS CUIUSVIS ARGUMENTI QUAM OPTIMĒ IN LATINUM SERMONEM CONVERTAMUS.

ROGATUR, UT MANUSCRIPTA MITTANTUR VIĀ ELECTRONICĀ. MENDA SIVE GRAMMATICA SIVE METRICA, QUOAD FIERI POTEST, TACITĒ TOLLUNTUR.

EN HABES EPISTULAM LEONINAM
CENTESIMAM SEPTIMAM DECIMAM (117) !

ARGUMENTA

ULTIMI LABORES HERCULIS	04-14
DE FABULA LUPI MARINI A IACOBO LONDON SCRIPTA.....	15-21

**LEO LATINUS OMNIBUS HOMINIBUS LATINITATEM AMANTIBUS
SAL.PLUR.DIC. S.V.B.E.E.V.**

Cara Lectrix, Care Lector,

*maximê gaudeo, quod mihi licet Tibi offerre Epistulam Leoninam
centesimam septimam decimam.*

*Hac in Epistulâ invenies nonnulla **verba Calliclis** in Gorgiâ Platónico
allata et **ultimos labores ab Hercule exanclatos** et summarium fabulae
cuiusdam Iacobi Londinii praeclaræ, c.t. **Lupus Marinus** (The Sea-Wolf,
Neo-Eboraci a.1904).*

*Quaeris, quaenam sit cohaerentia rerum tam diversarum? Dicam tibi:
Tres symbolae omnes spectant ad quandam doctrinam philosophicam.
Quaeris, ad quam spectet? Tolle, lege, mirare: Qui quaerit inveniet,
pulsanti aperietur...*

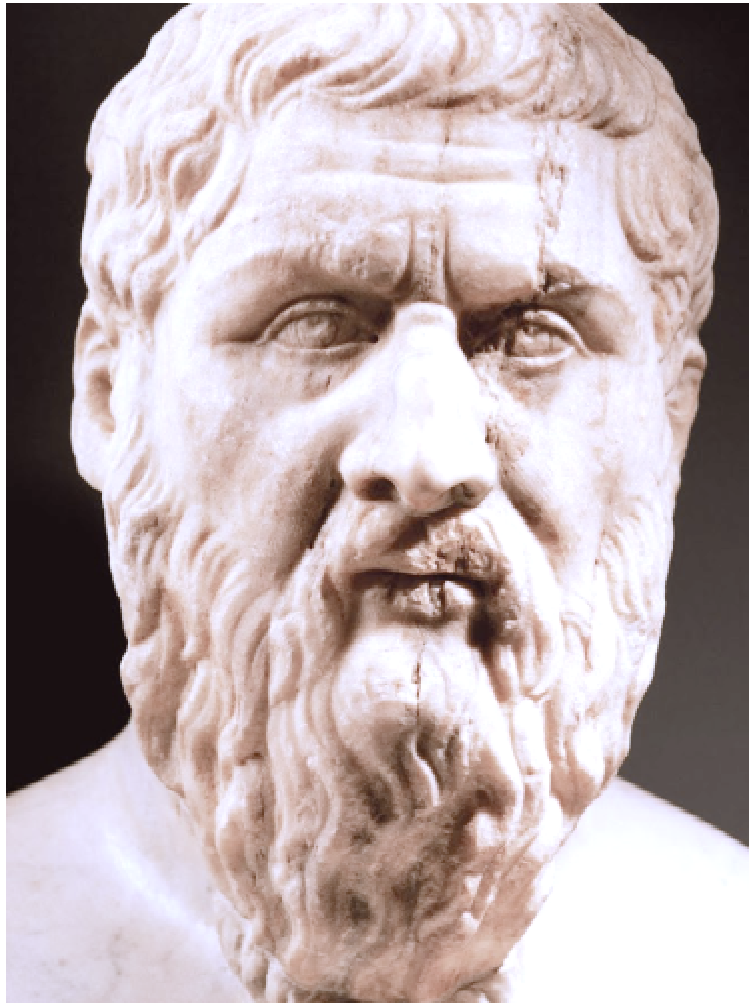
**Pancraticê vale et perge mihi favere!
Medullitus Te salutat
Nicolaus Groß**

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

**Senden ex oppidulo Bavariae Suebicae,
die Martis, 06. m. Sept., a.2016**

**ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΤΟΝ ΑΜΕΙΝΩ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΝΟΣ ΠΛΕΟΝ ΕΧΕΙΝ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΩΤΕΡΟΥ**

CALLICLES

5. sc. a.Chr.n.

cfr PLATO Gorgias 483 δ ἡ δέ γε οἶμαι φύσις αὐτὴ ἀποφαίνει αὐτό, ὅτι δίκαιόν ἐστιν τὸν ἀμείνω τοῦ χειρόνος πλέον ἔχειν καὶ τὸν δυνατώτερον τοῦ ἀδυνατωτέρου. ... [484β] δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἄπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι ἐν ᾧ λέγει ὅτι — ... *τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος, ἐπεὶ — ἀπριάτας —* λέγει οὕτω πως — τὸ γὰρ ᾄσμα οὐκ ἐπίσταμαι — λέγει δ' ὅτι οὔτε πριάμενος οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου ἠλάσατο τὰς βοῦς, [484ξ] ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει, καὶ βοῦς καὶ τᾶλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτιονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων τε καὶ ἥττόνων. - i.e. Latinê: **Meâ quidem sententiâ ex ipsâ naturâ id patet iustê fieri, ut melior plus habeat peiore et firmior plus infirmiore...** Pindarus quoque mihi videtur ad hoc alludere, quod dico, in carmine, in quo dicit — *...demonstro operibus Herculis; nam — inemptos —* - sic ferê dicit — nam hoc carmen non nôvi — dicit autem (Herculem) neque emptos neque a **Geryone** donatos boves abegisse, cum hoc esset naturâ iustum, boves aliaque **omnia possessa peiorum atque infirmiorum esse meliori atque valentiori.**

MYTHI GRAECORUM

a Gustavo Schwab narrati

et a Leone Latino in Latinum conversi (47)

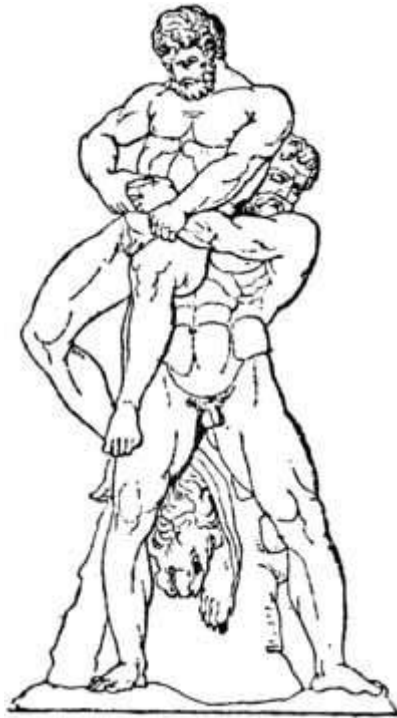
LABORES HERCULIS ULTIMI

BOBUS ABACTIS HERCULES INVEHITUR IN GERYONEM GIGANTEM TRICORPOREM

Heros cum balteum reginae Hippolytae ad pedes Eurysthei deposuisset, is Herculi nihil quietis concessit, sed statim illum emisit, ut sibi adduceret boves gigantis Geryonis. Qui in insulâ Erythiâ, quae sita est in sinu Gaditano, possedit gregem pulchrorum boum coloris badii, qui sibi custodiebatur ab altero gigante necnon cane quodam bicipite. Geryon ipse erat ingenti longitudine, tribus corporibus, tribus capitibus, sex bracchiis, sex pedibus. Nullus umquam terrigena ausus erat in eum facere impetum; Hercules bene vidit, quot et quantae res sibi necessariae essent ad hoc facinus difficile praeparandum. Ubique enim terrarum notum erat Chrysaorem patrem Geryonis, qui propter

divitias suas nomine gladii aurei appellabatur, regem esse totius Hiberiae, praeter Geryonem pro eo tres filios alios pugnare omnemque filium Chrysaoris imperare virorum pugnacium exercitui numeroso. Eâ autem de causâ Eurystheus Herculi illum laborem mandavit exanclandum; nam îdem rex speravit heroem expeditionem in talem terram facientem tandem vitam amissurum esse sibi exosum. At Hercules haec pericula haud minus audacter subiturus erat quam illa priora. Exercitum conscripsit in insulâ Cretâ, quam a bestiis feris liberavisset, et primo navem appulit ad Libyam.

HERCULES LUCTATUR CUM ANTAEO

Ibi Hercules luctatus est cum Antaeo gigante, qui novas vires accipiebat, quodcumque tetigerat Tellurem matrem suam; at Hercules Antaeum sublatum in aëre tenens tam vehementer compressit, ut suffocaretur. Praeterea Libyam purgavit a bestiis rapacibus; nam Hercules oderat bestias feras necnon homines nefarios, quia eadem omnes sibi videbantur esse imagines illius domini superbi et iniusti, cui tam diu servierat.

Hercules, cum diu per regiones siccas migravisset, tandem pervênit in loca fertilia, quae a fluminibus perfluebatur. In iisdem Hercules urbem ingentis magnitudinis conditam appellavit Hecatompylon, i.e. urbem

centum portarum. Denique pervênit ad Oceanum Atlanticum, ad locum adversus Gades situm; ibi erexit duas columnas Herculis illustres. Sol autem ardebat tam vehementer, ut Hercules non iam diutius passus oculis in caelo defixis arcu sublato minatus est fore, ut sagittam iacularetur in Solem deum. Hic autem deus Herculis audaciam miratus ei lancem commodavit auream, in quâ Sol ipse iter nocturnum facere solet ab occasu usque ad ortum. Per hanc lancem Hercules cum classe suâ iuxta se navigante vectus est in Hiberiam.

ECCE SOL DEUS AURIGA

Ibi invênit tres filios Chrysaoris tribus exercitibus magnis instructos, quorum unus haud procul collocatus erat ab altero; Hercules autem omnes duces duello interfecto terram expugnavit. Deinde vênit in insulam Erythiam, ubi Geryon cum gregibus boum suis habitabat. Ubi primum canis biceps animadvertit Herculem adesse, in eum invectus est; at Hercules eum recepit clavâ armatus, qua primo occîdit canem, deinde bubulcum ingentem, qui advenerat cani affuturus. Tum heros cum bobus properê abiit; at Geryon eum assecutus est, ut pugna exoreretur vehementissima. Ipsa Iuno apparuit, ut gigantem adiuveret; at Hercules in deae pectus sagittam iaculatus est, ut ea vulnerata non posset, quin aufugeret. Etiam gigantis corpus triplex, quod circa stomachum coniunctum erat, sagittâ mortiferâ acceptâ occubuit. Facinoribus gloriosis factis Hercules rediit boves per Hiberiam Italiamque agitans. Prope Rhegium in Italiâ inferiore situm unus e bobus suis aufûgit fretoque tranato pervênit in Siciliam. Sine morâ Hercules aliis quoque bobus in aquam agitatis ipse in Siciliam

transvectus est cornibus alicuius tauri comprehensis. Variis facinoribus factis heros nunc per Italiam, Illyriam, Thraciam in Graeciam feliciter reversus Isthmum advênit.

HORTUS HESPERIDUM
Pinxit Edward Burne-Jones a.1873

Nunc Hercules decem labores omnes exanclavit, sed quia Eurystheus duos labores contendit parum ritê esse exanclatos, heros debuit exanclare duos labores additicios.

Olim cum nuptiae Iovis atque Iunonis sollemniter celebrarentur omnesque die pari coniugum magnifico dona nuptialia offerrent, Tellus ipsa noluit ab aliis liberalitate superari; itaque eadem dea curavit, ut in litore magni oceani mundani cresceret arbor ramosa mâlorum aureorum plena. Quattuor virgines, quae vocabantur Hesperidae, filiae Noctis, erant custodes huius horti sacri, qui praeterea custodiebatur a Ladone, dracone centicipite, progenie Phorcyos, patris tot monstrorum, et Cetûs terrigenae. Istius draconis oculi numquam somno coniverant, istud monstrum cum appropinquabat, annuntiabatur sibilatione formidulosâ; nam centum gulis cum erat instructus, tum ex omni earum sonabat vox alia. Herculi autem mandatum erat, ut isti monstro eriperet mâla aurea

Hesperidum. Hic semideus iter inchoavit longum et periculosum, quo se mandavit caecae Fortunae, nam nescivit, ubi Hesperides habitarent. Primo pervenit in Thessaliam, ubi habitabat Termeros gigas, qui omnem peregrinum, in quem incidebat, eo necabat, quod incursans caput suum durissimum cum alterius capite collidebat. At caput gigantis diffractum est cranio Herculis divino. Itinere perrecto ad flumen Echedorum heros incidit in aliud monstrum, Cycnum, filium Martis et Pyrenae. Qui a semideo de hortis Hesperidum rogatus pro eo ut responderet, postulavit, ut migrator secum pugnaret et occisus est. Tum ipse Mars deus apparuit, ut ulcisceretur filium interfectum, et postulavit, ut Hercules secum pugnaret. At Iuppiter, cum nollet filios suos effundere sanguinem fratrum, ictu fulminis repentino

NEREUS DEUS AQUATILIS

pugnantes unum ab altero separavit. Deinde Hercules iter perrexit per terram Illyricam, trans flumen Eridanum properavit, ad nymphas Iovis et Themis venit, quae ad ripas huius fluminis habitabant. Eas quoque rogavit iam antea rogatum. Quae responderunt: »Vade ad Nereum deum fluminis vetustum. Qui cum sit vates, omnes novit res. Quem opprime dormientem et vinci, ut coactus tibi indicet viam rectam.« Hercules hoc consilium secutus deum fluminis superavit, quamvis is, quae erat consuetudine, se permutaret in formas varias. Heros deum correptum non emisit, priusquam accepit, quae in regione mundi mala aurea Hesperidum esset inventurus. De hac re doctus iter fecit per

Libyam et Aegyptum. Quâ in terrâ postremâ dominabatur Busiris, filius Neptuni et Lysianassae. Cui rêgi inter caritatem novennem a vate cyprio edictum erat oraculum crudele, non fore, ut sterilitas Aegypti finiretur, nisi quotannis Iovi summo deo immolaretur aliqui vir peregrinus. Busiris, ut vati gratias ageret, eum ipsum immolavit primum; iste barbarus hac crudelitate paulatim tam vehementer delectabatur, ut omnes peregrinos, cum in Aegyptum pervenissent, immisericorditer mactaret. Sic factum est, ut Hercules quoque correptus ad aras Iovis traheretur. At îdem vinculis diruptis Busiridem unâ cum filio et praecone sacerdotali occîdit. Tum heros variis periculis subitis iter perrexit, liberavit, ut iam est narratum, Prometheum Titanem catenis ad Caucasum alligatum et liberato suadente tandem pervênit in terram, ubi Atlas onus caeli ferebat, prope quem arbor illa mâla aurea ferens custodiebatur ab Hesperidibus.

Prometheus semideo suaserat, ne ipse fructûs illos aureos raperet, sed ut Atlantem emitteret surrepturum. Hercules ipse ut in gratiam huius laboris Atlanti offerret se interea caeli onus laturum esse umeris suis. Atlas cum paratus esset mâla illa afferre, Hercules umeros suos ingentes fornici caeli supposuit. Ille autem profectus draconem se arbori circumvolventem sopivit, necavit, custodes illas dolo decepit, tandem tribus mâlis decerptis feliciter ad Herculem revertit. Atlas: »At«, inquit, »cum umeri mei nunc senserint, quam iucundê se haberent, si ab onere vacarent caeli aenei, non iam volo caelum ferre.« Itaque Atlas mâlis coram semideo in caespitem coniectis eundem reliquit insolitum onus intolerabile ferentem. Herculi dolus erat excogitandus, quo se liberaret. Îdem gigantem caeliferum allocutus: »Sine me«, inquit, »arculum capiti circumnectam e restibus confectum, ne cerebrum meum dirumpatur onere horrendo.« Atlas, cum postulatum comprobaret, denuo – in pauca tantum momenta temporis, ut ipse putavit - caelo se substitit. At eo quod gigas Herculem sibi per vices subiturum frustra expectavit, fraudator ipse est fraudatus. Nam Hercules fructibus e caespite sublatis abiit illosque Eurystheo attulit, a quo, cum id non assecutus esset, ut heroëm de medio tolleret, eidem dono sunt reddita.

HERCULES ET ATLAS

ATLAS ET HESPERIDES

Pinxit *John Singer Sargent* a.1925. Haec pictura invenitur in Museo Bostoniensi, quod appellatur *Museum of Fine Arts*.

Hercules autem mâla aurea in arâ Minervae deposuit; quae dea cum sciret fas non esse hos fructûs divinos condi loco alieno, mâla in hortum Hesperidum reportavit.

ECCE CERBERUS CANIS TRICEPS INFERNALIS

Iis autem laboribus, quos Eurystheus mandaverat exanclandos Herculi competitori exoso, heros non solum non perditus erat, immo, iisdem heros illustratus est munus explens, quod sibi fato destinatum erat. Iis laboribus exanclatis Hercules apparuit destructor illius immanitatis terrestris, heros verê humanus, qui in mortales contulit beneficia.. At rex subdolosus speravit Herculem in illâ regione, ubi ultimum periculum subiret, non posse ûti robore suo heroico; nam heroi nunc imminuit pugna cum monstro facienda, quod viribus infernalibus erat instructum: Herculi enim mandatum est, ut Cerberum canem infernalem sursum abduceret ab ipsis inferis. Huic bestiae immani erant tria capita canina gulis atrocissimis instructa, ex quibus saliva venenosa destillare numquam desinebat, ex corpore eius dependebat cauda draconina, capilli capitem dorsique erant serpentes sibilantes, quae circumvolvebantur. Ut aptus fieret ad hoc iter formidulosum, Hercules iit in Atticam urbem Eleusin, in quâ a sacerdotibus peritis servabatur doctrina arcana, quae spectabat ad res inferorum et superiorum divinas. Ibidem heros a sacerdote Eumolpo initiatus est mysteriis, postquam in locis sacris expiatus est a centaurorum interfectione. Hercules, cum sic vi arcanâ instructus esset, quâ sustineret terrores infernales, in Peloponnesum migravit, Taenaron in urbem Laconicam, ubi erat ostium inferorum. Ibidem Mercurio comite animarum ducente per cavernam altissimam descendit usque ad urbem rêgis Plutonis. Umbrae, quae ante portas urbis infernalis maestê

ambulabant – nam apud inferos vita non tam hilariter degitur quam in lumine solis -, homines vivos carne et sanguine instructos cum conspexissent, aufugerunt; nemo illorum restitit nisi Gorgo Medusa et anima Meleagri. Hercules in illam gladium destricturus inhibitus est a Mercurio, qui eum docuit animas defunctorum, cum nihil essent nisi umbrarum imagines vanae, gladio non posse vulnerari. Sed postquam cum animâ Meleagri comiter collocutus est, îdem desiderio affectus Herculem iussit salutare Deianiram caram suam sororem supra terram viventem. Hercules autem cum portas inferorum adveniret, conspexit amicos Theseum atque Pirithoum, quorum postremus altero comitante inferos advênit nuptias Proserpinae petiturus, propter hoc inceptum audax ambo a Plutone ad lapidem, in quo fatigati consederant, alligati erant. Theseus Pirithousque cum semideum sibi amicum conspexissent, obsecrantes manibus in eum erectis tremuli speraverunt vi Herculis factum iri, ut ad loca superiora reverterentur. Profecto Hercules Theseum manu comprehensâ a vinculis liberavit e solo, in quo vinctus erat prostratus, erexit. Non autem contigit, ut liberaret Pirithoum, nam tellus sub pedibus eius coepit tremere. Deinde Hercules progressus etiam Ascalaphum cognovit, qui olim prodiderat Proserpinam manducasse granata infernalìa, quibus prohibebatur, ne rediret; Ascalaphus lapidem devolvit, quem Ceres propter filiam amissam in eum volverat desperata. Tum idem vir in greges Plutonis invectus unum e bobus mactavit, ut animabus potum praeberet; at hoc cum non permetteret Menoetius bubulcus, postulavit, ut heros secum luctaretur. Sine morâ Hercules Menoetii corpus medium amplexus costas diffregit neque emisit, nisi Proserpinâ reginâ inferorum rogante. Ad portam autem urbis mortuorum rex Pluto stans Herculi interdixit, ne intraret. At cum umerus dei transfixus esset sagittâ herois, Pluto dolores mortalium sensit et semideo modestê roganti, ut sibi liceret canem infernalem secum abducere, haud diutius restitit. Tamen Pluto canis abductionem non permisit nisi eâ condicione, ut Hercules illum superaret sine armis, quae secum attulisset. Itaque heros inermis solâ loricâ obtectus et pelle leoninâ circumdatus profectus est monstrum capturus. Hercules Cerberum invênit ad ostium Acherontis nate incoxantem, latratu monstri tricipitis neglecto, qui sonabat tamquam tonitrua fusca repercutiendo multiplicata, capita canina cruribus suis interposuit, collum brachiis circumclusum non emisit, quamvis cauda

HERCULES DOMAT CERBERUM

istius canis, quae erat serpens viva, arrepta se tollens inguina herois morderet. Idem autem cervicem caninam correptam tam diu strangulavit, dum bestiam immanem cohiberet. Denique eâdem sublatâ Hercules per alterum ostium inferorum prope Troezenem in terrâ argolicâ situm feliciter in mundo superiore se emerit. At canis infernalis lumine diurno conspecto cohorrescens salivam sputare coepit; qua effectum est, ut aconitum ex humo cresceret venenosum. Hercules autem monstrum in vincula coniectum Tiryntem secum adductum monstravit Eurystheo, qui tam vehementer stupefactus est, ut oculis suis diffideret. Nunc tandem rex cum desperaret umquam fore, ut defungeretur a filio Iovis sibi exoso, fato concedens heroem dimisit, qui canem infernalem ad inferos reportavit.

* * *

**ULTIMOS LABORES AB HERCULE EXANCLATOS
A GUSTAVO SCHWAB THEODISCE ENARRATOS**

**IN LATINUM CONVERTIT
NICOLAUS GROSS**

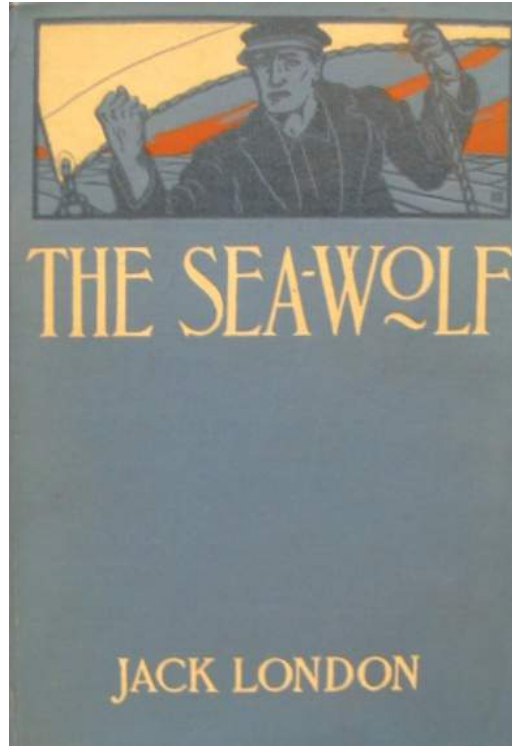

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS.

DE FABULA LUPI MARINI

A IACOBO LONDONIO SCRIPTA

The Sea-Wolf, editio omnium prima

Lupus marinus (cuius anglicus titulus originalis est *The Sea-Wolf*) est fabula romanica a.1904 primum edita et a Iacobo Londonio (1876-1916) scripta. Prima iam editio huius libri celerrimè est divenditus.

Argumentum.

In fabulâ Lupi marini **Humfridus** (*Humphrey*) **van Weyden**, quidam vir litteratus et somniosus elegantiorum litterarum amantissimus narrat, quomodo pontone **Saliculâ** (*Sausalito*) ex oppido **Franciscopolin** (*San Francisco*) in urbem vehens naufragium fecerit et desperatus in mari fluctuans nave hemioliâ¹ phocarum² captatrice servatus sit.

¹ ***hēmiólia**, -ae f. (sc. nāvis) angl. *schooner*; theod. *Schoner*; fr. *goélette*, hisp. *goleta*; lusitan. *escuna*; ital. *scuna*; ngr. **ημιολία** (ή γολέτα ή σκούνα).

² **phōca**, -ae f. i.q. vitulus marinus. angl. *seal*; theod. *Robbe*, *Seehund*; fr. *phoque commun*, *veau marin*; hisp. *foca común*, *foca de puerto*, *foca moteada*; ital. *foca comune*; ngr. **φώκια**, **φώκη**. cfr PLIN.nat.9,19 Et vituli marini, quos vocant phocas, spirant ac dormiunt in terra.

Hac in nave, quae appellatur »**Phasma**« (*Ghost*), nauarchus nomine **Lupus Larsenius** (*Wolf Larsen*) sive **Lupus Marinus** (*Sea-Wolf*) nautas suos immisericorditer vexat. Qui vir non solum est ingenti robore et saevitiâ, sed etiam summâ intelligentiâ praeditus et suo Marte doctus et litteratus. Cum autem neget deum esse et immortalitatem, sibi persuasum habet vitam hominum fieri sine ullâ lêge morali nisi privilegio robustioris, fortioris, aptioris. Īdem nauarchus saevus et ingeniosus propriam sibi fecit doctrinam darwinismi socialis. Lupus Marinus Humfrido affirmat homines nihil esse nisi »vilissimas glaebulas fermenti«, quas ipse libenter aspectet de vitâ suâ pugnantes. Studium immortalitatis assequendae esse tenerrimam cogitationem stupidissimam. Altruismum esse stultitiam, quam colere neminem posse nisi talem hominem, qualis sit Humfridus filius patris pecuniosi.

Lupus Larsenius Humfridum ludibrio habens humiliat eo, quod eum cogit, ut laboret puer coquinarius et postea eidem munus mandat gubernatoris, quamvis Humfridus rerum nauticarum sit omnino imperitus. Tamen ĩdem discit rebus nauticis aptê atque commodê ũti et, ut Larsenius postea adnotat, »tandem stare pedibus propriis«³.

³ cfr Jack London, *The Sea-Wolf and selected stories. With an Afterword by Franklin Walker.* New American Library, New York - Scarborough/Ontario - London 1964. *The Sea-Wolf*, cap.34, p.249: »It seems as though you're standing on your own legs at last, Hump,» we heard him say; and then for some time he was silent«.

Processu temporis Humfrido contingit, ut auctoritatem sibi comparet apud nautas et nauarchum, quocum nonnumquam subtilia colloquia habet philosophica. Licet Humfridus numquam desinat de Larsenio suspicionem habere, tamen paulatim inter hos viros oritur quaedam ratio confidentiae mutuae. Haec confidentia in discrimen adducitur, cum **Mathilda** (*Maud*) **Brewster**, quaedam mulier naufraga, Phasmate servatur. Quae auctrix librorum bonis litteris imbuta, nunc a Lupo Larsenio similiter ac Humfridus cogitur, ut in Phasmate remaneat.

Denique Humfridus in amorem incidit Mathildae; cum quadam nocte Lupus Larsenius eam urgeat venerem petens, Humfridus cultro nauarchum violat. Deinde Humfrido Mathildaeque contingit, ut scaphâ aufugiant; errore per septimanas facto appelluntur ad insulam cultorum egentem. Paucis diebus post etiam Phasma navis hemiolia appellitur ad hanc insulam. Quâ in nave unus tantum restat epibata: Lupus Larsenius. Is autem solus in Phasmate relictus est a nautis suis ad aliam navem transgressis, quam possidet frater Lupi, qui vocatur **Thanatus** (*Death*) **Larsenius**, venator quoque phocarum Lupique competitor.

Lupus autem Larsenius interim oculos suos amisit, quod videtur factum esse tumore quodam cerebri. Is vir nunc non iam periculosus esse videtur. Humfridus et Mathilda statuunt, ut navem reficiant, sed Lupus Larsenius, qui mori vult in insulâ, omnia studia navis reparandae inhibet. Idem Humfridum necare conatus paralyti lateris dextri corripitur. Humfridus atque Mathilda Lupum Marinum curant, etiamsi idem conatur navem accendere. Valetudo Lupi marini in dies ingravescit, sinistrum quoque latus eius debilitatur. Hôc spatio temporis iterum iterumque Humfridus cum Lupo disceptat, quid valeant robur corporis et anima. De his quoque rebus colloquium fit ultimum. Mathilda e Lupo Marino quaerit, quid is sentiat de immortalitate. At Lupus Larsenius, qui interim alterâ apoplexiâ cerebri correptus loqui non iam potest, respondet ultimo suo verbo vi manûs extremâ scripto: »G E R R A E !«⁴

⁴ cfr Jack London, op.mem., cap.38, p.275: »The pencil dropped, and we had to replace it in the hand. "When there is no pain I have perfect peace and quiet, I have never thought so clearly. I can ponder life and death like a Hindu sage." – "And immortality?" Maud queried loudly in the ear. Three times the hand essayed to write but fumbled hopelessly. The pencil fell. In vain we tried to replace it. The fingers

Cum Humfrido contigerit, ut Phasma reficeret, insulam relinquunt. Inter tempestatem gravissimam Larsenius moritur.

Lupo Marino undis tradito Humfridus cum Mathildâ iter pergit. Eo autem momento temporis, quo Humfridus van Weyden et Mathilda Brewster nave vaporariâ inveniuntur, ut adventuram suam feliciter superent, unus alteri amorem suum confessus primum omnium inter se osculantur.

ECCE LUPUS MARINUS.

could not close on it. Then Maud pressed and held the fingers about the pencil with her own hand, and the hand wrote, in large letters, and so slowly that the minutes ticked off to each letter, "B-O-S-H."«

TRES HISTRIONES PERSONAM LUPI MARINI GERENTES

RAIMUND HARMSTORF (a.1971)

THOMAS KRETSCHMANN (a.2008)

SEBASTIAN KOCH (a.2009)

Cinemata secundum argumentum Lupi marini confecta

Haec fabula ex anno 1920 compluries ad cinema redacta est, sed in iisdem argumentum variê tractatur.

The Sea Wolf (USA, a.1920), personam Lupi marini gerit *Noah Beery*, ipsius Humphrey van Weyden personam gerit *Tom Forman*.

The Sea Wolf (USA, a.1941). *Edward G. Robinson* personam gerit Lupi marini, *Alexander Knox* personam gerit ipsius Humphrey van Weyden, dissignator scaenarum est *Michael Curtiz*.

Wolf Larsen (USA, a.1958), *Barry Sullivan* personam Lupi marini gerit, *Peter Graves* personam ipsius Humphrey van Weyden.

Der Seewolf, a.1971 – Cinema adventurarum quadripartitum. Coproductio germanico-dacoromanico-francogallica. Persona Lupi marini geritur a *Raimund Harmstorf*, persona ipsius Humphrey van Weyden geritur ab *Edward Meeks*. Hoc cinema cum ceteris tum stationi televisificae, q.d. ZDF, est confectum, Volfgango Staudte scaenas dissignante, in Dacoromaniâ, in Deltâ Danubii. Ecce hoc cinema totum spectari potest in interreti:

pars 1: Ein seltsames Schiff. https://www.youtube.com/watch?v=1LTiZ1_enBU

pars 2: Kurs auf Uma. <https://www.youtube.com/watch?v=NntHB3VLdRs>

pars 3: Das Land der kleinen Zweige. https://www.youtube.com/watch?v=Kv19_RrPOI8

pars 4: Die Suche nach einer verlorenen Insel. <https://www.youtube.com/watch?v=3CED0mD85wQ>

Il lupo dei mari (Italien, 1975), *Chuck Connors* personam gerit Lupi marini, *Giuseppe Pambieri* personam ipsius Humphrey van Weyden.

Морской волк (*Morskoj volk*, Russia, a.1991, cinema televisorium), personam Lupi marini gerit *Liubomiras Lauciavicius*, personam ipsius Humphrey van Weyden gerit *Andrei Rudensky*. Ecce receptio huius cinematis interretialis:

https://www.youtube.com/watch?v=1FhuaEqjAy0&list=PL3RYZO9qYh_wMXc_BY8xdE0bA1p0yKntY

https://www.youtube.com/watch?v=4MfaxhXeWbQ&index=2&list=PL3RYZO9qYh_wMXc_BY8xdE0bA1p0yKntY

https://www.youtube.com/watch?v=sxwjeWE76CQ&list=PL3RYZO9qYh_wMXc_BY8xdE0bA1p0yKntY&index=3

https://www.youtube.com/watch?v=kD6o8GQ9UHE&list=PL3RYZO9qYh_wMXc_BY8xdE0bA1p0yKntY&index=4

The Sea Wolf (USA, a.1993, cinema televisorium), *Charles Bronson* personam gerit Lupi marini, *Christopher Reeve* personam gerit ipsius Humphrey van Weyden.

The Sea Wolf (USA, a.1997), *Stacey Keach* est histrio principalis.

Der Seewolf (Germania, a.2008), *Thomas Kretschmann* personam gerit Lupi marini, *Florian Stetter* personam gerit ipsius Humphrey van Weyden. Cinema bipartitum Stationis televisificae, q.d. ProSieben.

Der Seewolf (Germania/Canada, a.2009), *Sebastian Koch* personam gerit Lupi marini, *Stephen Campbell Moore* personam ipsius Humphrey van Weyden. Cinema bipartitum Stationis televisificae, q.d. ZDF.

Textus originalis

- 1) [Wikisource: The Sea-Wolf](#) – Textus completus (anglicê scripti)
- 2) Jack London, The Sea-Wolf and selected stories. With an Afterword by Franklin Walker. New American Library, New York - Scarborough/Ontario - London 1964. The Sea-Wolf. p.7-284.

Nonnullae versiones Lupi marini theodiscae

Lupus marinus a compluribus interpretibus in sermonem theodiscum conversus est:

DIECK, Barbara (a.2002): Ueberreuter [ISBN 3-8000-2978-2](#)
 HOEPPENER, Christine (a.2001): Diogenes [ISBN 3-257-21509-6](#)
 HORSTMANN, Ulrich (a.2001): Artemis & Winkler [ISBN 3-538-06898-4](#)
 MAGNUS, Erwin (a.1926): dtv (2009) [ISBN 978-3-423-08620-2](#)
 NAUMANN & GÖBEL (edd., Köln, ca.1987). sine anno, sine nomine interpretis.
 WOLFF, Lutz-W. (2014) Der Seewolf, dtv (2014) [ISBN 978-3-423-14364-6](#)

Libri audibiles

- The Sea-Wolf. Anglicus textus originalis completus recitatur: MP3-CD, Bertz + Fischer (2006) - [ISBN 3-86505-502-8](#)
- Der Seewolf, 3 libri audibiles, recitatur a Ben Becker, Eichborn (2005) - [ISBN 3-938943-00-9](#)
- Der Seewolf, 2 libri audibiles, recitatur a Ben Becker, Ueberreuter (2005) - [ISBN 3-8000-8012-5](#)
- Der Seewolf, 8 libri audibiles, Cine Plus Home Entertainment (2006) - [ISBN 3-938339-35-7](#)
- Der Seewolf, 4 libri audibiles, recitatur a Sebastiano Koch, Random House Audio (2009) - [ISBN 978-3-8371-0137-9](#)

ECCE LIBRI LEONIS LATINI

Permittas, quaeso, ut nuntium adiungam minus gratum: pretia discorum, qui a Leone Latino praebentur vendendi, ex decennio (sic!) non exaucta - proh dolor – nunc valdê augenda sunt (denis euronibus). Interim enim cum pretia materiarum quoque multo exaucta sint, tum praecipuê disci libellique discis subiungendi non conficiuntur neque involvuntur nisi magno cum labore.

Restat, ut afferam titulos pretiaque librorum typis impressorum, qui hôt tempore apud Leonem Latinum prostant venales:

1) CRABATUS (Otfried Preußler, Krabat).....	49,00 €
2) FRAGRANTIA (Patrick Süskind, Das Parfum).....	42,90 €
3) RECITATOR (Bernhard Schlink, Der Vorleser).....	45,90 €
4) HOTZENPLOTZIUS (Otfried Preußler, Der Räuber Hotzenplotz).....	25,00 €
5) ARANEA NIGRA (Jeremias Gotthelf, Die schwarze Spinne).....	22,00 €

PARVUS NICOLAUS (René Goscinny, Le Petit Nicolas) non êditur in domunculâ Leonis Latini, sed in Aedibus Turicensibus, quae appellantur «Diogenes».

GLOSSARIUM FRAGRANTIAE et PERICULA BARONIS MYNCHUSANI – proh dolor! – sunt divendita. Utinam nobis contingat, ut aliquando edantur iteratis curis.

Habeas nos excusatos, quod situm interretialem (i.e. anglicê »website« nondum restauravimus novaque pretia ibidem nondum indicavimus.

Ceterum, cara Lectrix, care Lector, bene scias oportet Leonem Latinum non esse megalopolium, quo – ut ita dicam - rapidissimê eiectantur multae myriades librorum vilissimae, sed domunculam potius virtuaalem quam realem, in qua creantur κειμήλια, id est res parvae et rarae et carae. Res parvae enim sunt disci compacti aut libelli typis editi palmares; rarae sunt editiones, quae centuriam tantum complectantur exemplorum; carae sunt hae res omnes, quia cordi sunt Leoni Latino recordanti horas illas innumeras, quibus operam dedit illis creandis.

Cara Lectrix, care Lector, utinam omne opusculum a Leone Latino confectum sit Tibi KTHMA EΙΣ AEI.

INDEX DISCORUM LEONIS LATINI

NR	Num. mandataelae	ISBN	TITULUS	AUCTOR	TRANSLATOR	ANNUS	FORMA	AMPLITUDO	PRETIUM
1	00104	978-3-938905-00-5	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
2	00104 A	978-3-938905-15-9	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA- Libri audibiles	Anonymus (Old Indian)	Nikolaus Gross	2005	Audio	21 min.	€ 22,90
3	00204	978-3-938905-01-2	TRES FABULAE EDGARII ALLANI POE: CATTUS NIGER - RANUNCULUS - PUTEUS ET PENDULUM	Edgar Allan Poe	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	33 pp.	€ 27,50
4	00304	978-3-938905-02-9	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	6 pp.	€ 17,90
5	00304 A	978-3-938905-16-6	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE -Libri audibiles	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	Audio	6 min.	€ 20,90
6	00404	978-3-938905-03-6	MEMENTO MORI	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
7	00404 A	978-3-938905-17-3	MEMENTO MORI - Libri audibiles	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2005	Audio	20 min.	€ 21,90
8	00504	978-3-938905-04-3	DE CRAMBAMBULO	Marie von Ebner- Eschenbach	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	14 pp.	€ 19,50
9	00604	978-3-938905-05-0	DE DINOSAURIS	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM pdf	16 pp.	€ 19,00
10	00704	978-3-938905-06-7	SUDATORIUM VENERIS	Diogenes Anaedoeus	-----	2004	CD-ROM pdf	11 pp.	€ 19,50
11	00804	978-3-938905-07-4	PERICULUM FRANCISCI	Diogenes Anaedoeus	-----	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
12	00904	978-3-938905-08-1	NUPTIAE ABDERITANAE	Bertolt Brecht	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	21 pp.	€ 22,00
13	01004	978-3-938905-09-8	TESTAMENTUM REYNERI BERLBYN	Henricus van den Lande de	-----	2004	CD-ROM pdf	7 pp.	€ 17,50

				Raelt					
14	01104	978-3-938905-10-4	DE SANCTO NICOLAO DEQUE VIRO NATALICIO	Nikolaus Gross	-----	2004	CD-ROM	21 pp.	€ 22,00
15	01204	978-3-938905-11-1	FABELLAE GRIMMIANAE 1	Jacob Grimm/ Wilhelm Grimm	Nikolaus Gross	2004	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
16	00105	978-3-938905-12-8	ROMULUS MAGNUS	Friedrich Dürrenmatt	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	49 pp.	€ 31,90
17	00205	978-3-938905-13-5	DE THILO CUSTODE FERRIVIAE	Gerhart Hauptmann	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
18	00305	978-3-938905-14-2	HISTORIA AGATHONIS (LIB.1)	Christoph Martin Wieland	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	15 pp.	€ 19,50
19	00405	978-3-938905-19-7	WERTHER IUVENIS QUAE PASSUS SIT	Johann Wolfgang von Goethe	Nikolaus Gross	2005	CD-ROM pdf	82 pp.	€ 38,90
20	00505 A	978-3-938905-22-7	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 1 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	40 min.	€ 21,90
21	00605 A	978-3-938905-18-0	SOMNIUM SCIPIONIS A CICERONE SCRIPTUM – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	30 min.	€ 20,90
22	00705 A	978-3-938905-23-4	CAESARIS BELLUM GALLICUM 1 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2005	Audio	55 min.	€ 22,90
23	00106	978-3-938905-21-0	AUTOBIOGRAPHIAE LATINAE	Nikolaus Gross	-----	2006	CD-ROM pdf	87 pp.	€ 48,00
24	00206	978-3-938905-20-3	DISQUISITIO CHEMICA ACIDULARUM BERGENSIUM ET GOEPPINGENSIUM	Karl Friedrich Kielmeyer	Nikolaus Gross	2006	CD-ROM pdf	66 pp.	€ 38,00
25	00306 A	978-3-938905-24-1	CAESARIS BELLUM GALLICUM 2 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2006	Audio	61 min.	€ 22,90
26	00406 A	978-3-938905-25-8	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 2 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2006	Audio	41 min.	€ 21,90
27	00506 A	978-3-938905-26-5	EPISTULAE A SENECA AD LUCILIUM SCRIPTAE 1 – Libri audibiles	L.A. Seneca	-----	2006	Audio (2 CDs)	88 min.	€ 27,90
28	00107 A	978-3-938905-27-2	ASINUS AUREUS AB APULEIO SCRIPTUS	Apuleius	----- --	2007	Audio	55 min.	€ 23,90
29	00207	978-3-	OBSIDIO SAGUNTI A	Livius	-----	2007	Audio	53 min.	€ 23,90

	A	938905-28-9	T.LIVIO DESCRIPTA						
30	00307	978-3-938905-29-6	FABELLAE GRIMMIANAE II	Jacob Grimm/ Wihelm Grimm	Nikolaus Gross	2007	CD-ROM pdf	58 pp.	€ 32,90

**CARA LECTRIX, CARE LECTOR, BENE VALE,
USQUE AD SEPTIMANAM PROXIMAM !**

**HANC EPISTULAM LEONINAM
CENTESIMAM SEPTIMAM DECIMAM**

SENDEN IN OPPIDULO BAVARIAE SUEBICAE PERFECIT

Die Martis, 06. m.Sept. a.2016

Nicolaus Groß

LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.de/>